

งานประสารงานนุภาริยาลัชดุบราชธานี
เลขรับ..... ๐๐๒๓๔
วันที่..... ๓๐ เม.ย. ๒๕๖๒
เวลา..... ๑๐.๓๐ น.

ที่ ศธ ๐๔๘๒(๑)๒.๙/ ก ๔๖

ถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่ง

พร้อมหนังสือฉบับนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาขอส่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อโปรดทราบ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เลขที่รับ..... ๑๙๐
วันที่..... ๑ พ.ค. ๒๕๖๒
เวลา..... ๑๔.๑๖ น.
ได้รับต้นฉบับ..... ๒ พ.ค. ๒๕๖๒

สำนักนิติการ
กลุ่มพัฒนากฎหมาย
โทร. ๐ ๒๖๑๐ ๕๕๓๐
โทรสาร ๐ ๒๓๕๕ ๕๖๐๙

ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດ
ຮະບຶນຂໍາຮາຊກາຣພລເຮືອນໃນສຕາບັນອຸດມສຶກຫາ (ອັບປິດ ៥)

ພ.ສ. ២៥៦២

ສມເດືຈພຣະເຈົ້າອູ່ຫ້ວມຫາວີຣາລົງກຣນ ບດິນທຣເທພຍວຣາງກູຣ

ໃຫ້ໄວ້ ນ ວັນທີ ៥ ເມສາຍນ ພ.ສ. ២៥៦២

ເປັນປີທີ ៥ ໃນຮັກາລປ່າຈຸບັນ

ສມເດືຈພຣະເຈົ້າອູ່ຫ້ວມຫາວີຣາລົງກຣນ ບດິນທຣເທພຍວຣາງກູຣ ມີພຣະຣາຊໂອກເກຣໂປຣເກລ້າຫ
ໃຫ້ປະກາສວ່າ

ໂດຍທີ່ເປັນກາຮັກາລົງກຣນ ມີບັນຫຼຸດທີ່ໃຫ້ມີມາດວຽກກຳມະນຸຍາວ່າດ້ວຍຮະບຶນຂໍາຮາຊກາຣພລເຮືອນໃນສຕາບັນອຸດມສຶກຫາ
ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດທີ່ນີ້ມີບັນຫຼຸດທີ່ບາງປະກາດເກີຍວັກນັກການຈຳກັດສີທີ່ແລະເສີ່ງພາພຂອງບຸກຄຸລ
ຊື່ມາຕຣາ ២៦ ປະກອບກັບມາຕຣາ ២៧ ຂອງຮັກະຮົມນູ້ແໜ່ງຮາຊອານາຈັກໄທຢ ບັນຫຼຸດໃຫ້ກະທຳໄດ້
ໂດຍອາຍຸອຳນາຈາດາມບັນຫຼຸດແໜ່ງກູ່ມາຍ

ເຫດຜຸລແລະຄວາມຈຳເປັນໃນການຈຳກັດສີທີ່ແລະເສີ່ງພາພຂອງບຸກຄຸລຕາມພຣະຣາຊບັນຫຼຸດທີ່ນີ້
ເພື່ອເປັນກາປັ້ງກັນແລະປ່າບປ່າມກາຮັກາລົງກຣນ ແລະປະກຸດມີຂອບຂອງຂໍາຮາຊກາຣພລເຮືອນໃນສຕາບັນ
ອຸດມສຶກຫາ ຊື່ກາຮັກາພຣະຣາຊບັນຫຼຸດທີ່ສອດຄລົງກັບເຈື່ອນໄຂທີ່ບັນຫຼຸດໄວ້ໃນມາຕຣາ ២៦ ຂອງຮັກະຮົມນູ້ແໜ່ງ
ແໜ່ງຮາຊອານາຈັກໄທຢແລ້ວ

ຈຶ່ງທຽງພຣະກຣານາໂປຣເກລ້າຫ ໃຫ້ຕາພຣະຣາຊບັນຫຼຸດທີ່ຂຶ້ນໄວ້ໂດຍຄໍາແນະນຳແລະຍືນຍອມຂອງ
ສການິຕິບັນຫຼຸດແໜ່ງໝາດທີ່ກຳນົດທີ່ຮັກສກາ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ມາຕຣາ ៥ ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດທີ່ເຮັດວຽກວ່າ “ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດທີ່ຮະບຶນຂໍາຮາຊກາຣພລເຮືອນໃນ
ສຕາບັນອຸດມສຶກຫາ (ອັບປິດ ៥) ພ.ສ. ២៥៦២”

ສໍາເນົາຖຸກຕ້ອງ
ໂຈກິການ

(ນາຍສຸພຈນ ທະລີ່ພລ)
ນິຕິກຣປົງບັດກາຮ

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ได้ซึ่งออกจากราชการอันมีใช้เพราเดเหตุดายมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา ก่อนออกจากราชการว่า ในขณะรับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมีใช้เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลุ่โภชผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้เสร็จแล้วที่ผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาหลังจากที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ได้ซึ่งออกจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้เสร็จแล้วที่ผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง จะต้องสั่งลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์กรพิจารณา อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์กรตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือ มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

ถ้าเนาถูกต้อง
ธีโนะ

(นายสุพจน์ ชาลีพง
นิติกรปฏิบัติการ)

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณา
ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้ด้วยโทษ”

มาตรา ៥ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ៥/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ៥/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือนในสถาบัน
อุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้ด้วยโทษ”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ຄໍາເນາດຖືອງ
ຕະຫຼາດ
(นายสุพจน์ ชาลีพล)
ນິຕິກຽບປິຕິກາຣ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันปรากฏปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรม และไม่สมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้ว นอกจากนี้ ยังมีปัญหาความแตกต่างระหว่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือน กับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต ซึ่งทำให้การดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการ ที่ถูกองค์กรตรวจสอบการทุจริตชี้มูลความผิดหลังออกจากราชการไปแล้วในบางกรณีไม่อาจดำเนินการตามฐานความผิดที่ชี้มูลได้ ดังนั้น สมควรให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการเป็นมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต อันจะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง^๑

 (นายสุวน พจน์ ชาลีพล)
 นิติกรปฏิบัติการ